

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16629/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тодор Милошевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Апелациони суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 202/23 од 02.02.2023. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против става другог изреке пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 202/23 од 02.02.2023. године у одбијајућем делу за износ од 1.400 евра са припадајућом затезном каматом, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизији тужиоца изјављена против става другог изреке пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 202/23 од 02.02.2023. године у одбијајућем делу за износ од 1.400 евра са припадајућом затезном каматом.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр 409/22 од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 1.200 евра са законском затезном каматом од дана пресуђења 07.12.2022. године до исплате, све у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати преко дуђеног износа од 1.200 евра до траженог износа од 3.000 евра, односно за износ од 1.800 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 202/23 од 02.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да исплати тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року поред износа досуђеног ставом првим изреке првостепене пресуде још

износ од 400 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом на овај износ од 07.12.2022. године до исплате, док је преко износа од 1.600 евра до траженог износа од 3.000 евра, односно за износ од 1.400 евра са законском затезном каматом од 07.12.2022. године до исплате, све у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате, одбијен ажалба тужиоца као неоснована. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у одбијајућем делу одлуке из става другог изреке, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да би се прихватило одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете - новчаном обештећењу због повреде права на суђење у разуменом року, којом је тужена обавезана да наведена накнаду плати. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права у погледу досуђене висине обештећења, која зависи од оцене свих околности конкретног случаја. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете - новчаног обештећења у овој правној ствари поднета је 09.06.2021. године. Вредност предмета спора је 3.000 евра (а побијаног дела 1.400 евра) и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије и у овом случају се дозвољеност ревизије не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**